

A vertical painting of a sunset over a body of water. The sky is filled with soft, colorful clouds in shades of blue, white, and yellow. The sun is low on the horizon, casting a bright, golden glow across the sky and reflecting on the water. The water is calm, with gentle ripples. In the background, there are dark, silhouetted mountains. The overall mood is peaceful and serene.

**Kā es
varu nokļūt
debesīs?**

Kā es varu nokļūt debesīs?

Jautājumu par mūžību daudzi cilvēki apslāpē. To novērojam pat pie tiem, kas domā par savām beigām. Amerikāņu aktrise Drjū Berimora, vēl bērns būdama, tēloja galveno lomu fantastikas filmā „Citplanētietis“. Tagad viņai ir 28 gadi un viņa nesen izteicās: „Ja es gadījumā nomiršu pirms savas kaķenes, tad iedodiet viņai apēst manus pelnus. Tad es vismaz savā kaķī turpināšu dzīvot.“ Vai šī neziņa un tuvredzība attiecībā uz nāvi nav šausminoša?

Jēzus laikā daudzi cilvēki nāca pie viņa. Viņu vajadzības gandrīz vienmēr bija laicīgas:

- **Desmit spitālīgie gribēja kļūt veseli** (Lk. 17:13).
- **Aklie gribēja kļūt redzīgi** (Mat. 9:27).
- **Kāds cits gaidīja palīdzību mantojuma strīdā** (Lk. 12:13-14).
- **Farizeji nāca ar viltīgu jautājumu, vai viņiem ķeizaram ir jāmaksā nodokļi** (Mat. 22:17).

Tikai nedaudzi cilvēki nāca pie Jēzus, lai no viņa uzzinātu, kā var nonākt debesīs. Kāds bagāts, jauns vīrietis uzmeklēja Jēzu ar jautājumu: „**Labo mācītāj, kas man jādara, lai es iemantotu mūžīgo dzīvību?**“ (Lk. 18:18). Tam tika atbildēts, kas jādara, proti: viss jāpārdod, pie kā turas viņa sirds un jāseko Jēzum. Tā kā viņš bija ļoti bagāts, tad nesevoja šim padomam un līdz ar to atteicās no debesīm. Bija arī cilvēki, kuri nemaz nemeklēja debesīs, bet tiekoties ar Jēzu, tas tika viņiem atklāts. Un tad viņi tai pašā mirklī satvēra ielūgumu uz debesīm. Caķejam ļoti gribējās redzēt Jēzu. Taču viņš atrada vairāk kā bija gaidījis. Pēc apmeklējuma pie Caķeja – tā teikt, pie kafijas tases – viņš

atrada debesis. „**Šodien šim namam pestīšana notikusi**“ (Lk. 19:9).

Kā var atrast debesis?

No līdz šim teiktā varam apkopot sekojošo:

- Debesu valstību var atrast kādā noteiktā dienā. To ir labi zināt, jo tā tas būs arī Jums, mīļais Lasītāj un mīļā Lasītāja. Šodien iespējams satvert mūžīgo dzīvību pie Dieva.
- Mūžīgās dzīvības iegūšana nav saistīta ar kādu veicamu darbu.
- Debesu valstību var atrast arī pilnīgi nesagatavojies.

Mūsu pašu koncepti par nonākšanu debesīs ir nepareizi, ja nevadamies pēc Dieva izteikumiem par to. Kāda šlāgeru dziedātāja vienā dziesmā dziedāja par klaunu, kurš pēc ilggadēja darba cirkū aizgāja: “Viņš noteikti nonāks debesīs, jo radīja cilvēkos prieku.” Kāda bagāta iestādes īpašniece lika uzcelt nabagmāju, kurā par velti varēja dzīvot 20 sievietes. Taču viņa uzstādīja vienu priekšnoteikumu: sievietēm vajadzēja apsolīt, ka viņas vienu stundu dienā lūgs par šīs kundzes dvēseli.

Bet kas patiešām mūs iaved debesīs?

Lai skaidri un gaiši atbildētu uz šo jautājumu, Jēzuss stāsta kādu līdzību. Lūkas evaņģēlijā 14. nodaļas 16. pantā viņš runā par kādu cilvēku [šeit domāts Dievs], kurš rīkoja lielus svētkus [te domātas debesis] un vispirms sūta ielūgumus noteiktiem adresātiem. Atbildes ir satriecošas: “Bet tie visi pēc kārtas aizbildinājās. Pirmais sacīja: es esmu tīrumu nopircis... Otrais sacīja: es esmu piecus jūgus vēršu nopircis... Trešais teica: es sievu esmu apņēmis... tāpēc nevaru noiet.” Jēzuss beidz šo līdzību ar namatēva spriedumu: **“Jo es jums saku, neviens no lūgtajiem viesiem nebaudīs manu mielastu”** (Lk.14;24).

No tā varam secināt, ka debesis var gan iegūt, gan zaudēt. Noteicošais ir tas, vai pieņemam vai noraidām ielūgumu. Vai ir iespējams vēl vienkāršāks ceļš? Nav gan! Kad reiz daudzi cilvēki tiks izslēgti no debesīm, tad ne jau tāpēc, ka nebūs pazinuši ceļu, bet tapēc, ka viņi būs atraidījuši ielūgumu.

Šie trīs cilvēki līdzībā nav labs piemērs mums, jo neviens no viņiem nepieņem ielūgumu un nenāk uz svētkiem! Vai svētki nenotiek? Notiek! Pēc atteikumiem namatēvs nosūta ielūgumus uz visām pusēm. Nu netiek vairs sūtītas kartiņas ar zelta burtiem. Tagad pietiek ar vienkāršu uzaicinājumu: “Nāciet!” Un katram, kurš atsaucas, nodrošināta vieta svētkos. Kas tagad notiks? Jā, cilvēki nāk – pat lieliem bariem. Pēc kāda laika namatēvs veic pagaidu kop-savilkumu: Vēl ir brīvas vietas! Viņš saka saviem kalpiem: Ejiet atkal laukā! Turpiniet aicināt!”

Šajā vietā es gribu attiecināt šo līdzību uz mums, jo tas attiecas tieši uz mums. Vēl ir brīvas vietas debesīs, un Dievs tev saka: “Nāc, aizņem savu vietu debesīs! Esi gudrs un rezervē mūžībai! Dari to šodien!”

Debesis ir neiedomājami skaistas, un tāpēc Kungs Jēzus salīdzina tās ar lieliem svētkiem. 1. Korintiešiem (2. nod. 9) ir rakstīts: **“Ko acs nav redzējusi, un auss nav dzirdējusi, un kas neviena cilvēka sirdī nav nācis, to Dievs ir sagatavojis tiem, kas**

viņu mīl”. Pilnīgi nekas uz zemes, pat pietuvināti, nelīdzinās debesīm. Tik neiedomājami skaisti tur ir! Mēs nekādā gadījumā nedrīkstam palaist garām debesis, jo tās ir ļoti dārgas. Viens ir mums atvēris šos vārtus uz debesīm. Tas ir Jezus, Dieva Dēls! Viņam mums arī jāpateicas, ka tas ir tik vienkārši. Tagad tas ir atkarīgs tikai no mūsu gribas. Tikai tie, kuri ir tikpat tuvredzīgi kā tie vīri līdzībā, neseko šim ielūgumam.

Glābšana notiek caur Jēzu Kristu.

Apustuļu darbos (2. nod. 21) mēs lasām ļoti svarīgu pantu: **“Un ikviens, kas tā Kunga vārdu piesauks, tiks izglābts.”** Tas ir Jaunās Derības galvenais apgavojums. Kad Pāvils atradās cietumā Filipos, sarunā ar sargu viņš trāpīgi formulēja: **“Tici uz to Kungu, tad tu un tavs nams tiksiet pestīti”** (Ap.d. 16:31). Šī vēsts ir īsa, taču radikāla un dzīvi pārveidojoša. Vēl tai pašā naktī cietuma sargs atgriezās.

No kā Jēzus glābj? Tas mums noteikti jāzina: par ceļu, kas beidzas mūžīgā pazušanā, ellē. Par debesīm un elli Bībele saka, ka cilvēki tur atradīsies mūžīgi. Viena vieta ir brīnišķīga, otra šausmīga. Trešās vietas nav. Piecas minūtes pēc nāves neviens vairs neteiks, ka ar nāvi viss ir beidzies. Jēzus persona visu izšķir. Mūsu mūžīgā atrašanās vieta ir atkarīga no vienas personas: no Jēzus – un mūsu attiecībām ar viņu!

Kad biju Polijā, ceļojumā ar priekšlasījumiem, mēs apmeklējām koncentrācijas nometni Aušvicā. Tur, Trešā Reiha laikā, notika briesmīgas lietas. No 1942. gada līdz 1944. gadam šeit ar gāzi noindēja un tad sadedzināja 1,6 miljonu cilvēku, pārsvarā ebreju. Literatūrā ir tāds jēdziens kā “Aušvicas elle”. Es domāju par šo apzīmējumu, kad mūs kāda darbiniece vadāja pa gāzes kameru, kurā vienā reizē tika nogalināti 600 cilvēki. Tas bija neiedomājami šausmīgi. Bet vai tā bija elle?

Mēs varējām apskatīt šo gāzes kameru, jo 1945. gadā šīm šausmām pienāca gals. Tagad šo vietu var apskatīt apmeklētāji. Un neviens tur netiek mocīts vai noindēts. Aušvicās gāzes kameras bija ierobežotas laikā. Bībeles elle toties ir mūžīga.

Tagadējā muzeja ieejas hallē manu uzmanību piesaistīja kāds attēls ar krustā piesistu Kristus ķermeni. Kāds ieslodzītais, likdams savu cerību uz Krustā Sisto, bija to ar naglu iegravējis sienā. Arī šis ieslodzītais mira gāzes kamerā. Bet viņš pazina Glābēju Jēzu. Kaut arī viņš mira šajā drausmīgajā vietā, tomēr viņam bija atvērtas debesis. No elles, par kuru Kungs Jēzus brīdina Jaunajā Derībā (piem. Mat. 7:13; Mat. 5:29-30; Mat. 18:8), nav izejas un nav glābšanas, kad cilvēks tur reiz ir nokļuvis. Jo elle, atšķirībā no Aušvicās, darbojas mūžīgi un to nevar tā vienkārši apmeklēt.

Arī debesis ir mūžīgas. Un tā ir vieta, uz kuru Dievs mūs grib aizvest. Tāpēc ļaujieties sevi ielūgt debesīs. Piesauciet tā Kunga vārdu, un rezervējiet sev tādā veidā debesis! Pēc lekcijas kāda uztraukta sieviete man jautāja: "Vai debesis vispār var rezervēt? Tas izklausās pēc ceļojumu biroja!" Es viņai piekritu: "Kas nerezervē, tas nenonāk mērķī. Ja jūs gribat braukt uz Havaju salām, jums taču arī vajag derīgu biļeti." Viņa jautāja: "Bet par biļeti taču ir jāmaksā?!" – "Jā, par biļeti uz debesīm arī! Bet tā ir tik dārga, ka to neviens nevar samaksāt. Šķerslis ir mūsu grēki. Dievs nevar pastāvēt debsīs kopā ar grēkiem. Kas pēc šīs dzīves grib mūžību pavadīt debesīs pie Dieva, tam vispirms ir jātiek atbrīvotam no grēkiem. Šo atbrīvošanu varēja veikt tikai kāda bezgrēcīga persona - un šī persona ir Jēzus Kristus. Tikai viņš ir maksāspējīgs! Un viņš ir samaksājis ar savām asinīm, caur sa-vu nāvi pie krusta."

Un kas man tagad ir jādara, lai es nonāktu debsīs? Arī mums Dievs sūta šo glābšanas ielūgumu. Daudzas Bībeles rakstu vietas mūs dedzīgi aicina reaģēt uz Dieva saucienu:

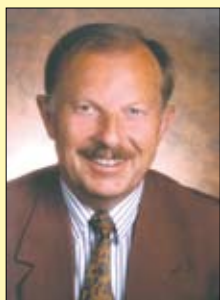
- ***„Cīnāties ieiet pa šaurajiem vārtiem, jo es jums saku, daudzi vēlēšies ieiet, bet nevarēs“*** (Lk. 13:24).
- ***„Atgriezieties no grēkiem, jo debesu valstība tuvu klāt pienākusi“*** (Mat. 4,17).
- ***„Ieeita pa šaurajiem vārtiem, jo vārti ir plati, un ceļš ir plats, kas aizved uz pazušānu, un daudz ir to, kas pa tiem ieiet. Bet šauri ir vārti un šaurš ceļš, kas aizved uz dzīvību, un maz ir to, kas to atrod“*** (Mat. 7:13-14).
- ***„Satver mūžīgo dzīvību, uz ko tu esi aicināts“*** (1.Tim. 6:12).
- ***„Tici uz Kungu Jēzu, tad tu un tavš nams tiksiet pestīti?“*** (Ap.d. 16:31).

Tie visi ir ļoti uzmundrinoši un parliecinoši ielūgumi. Šajos tekstos var saskatīt nopietnību, nešaubīgumu un neatliekamību. Tāpēc mēs rīkosimies konsekventi tikai tad, ja šo ielūgumu uz debesīm atbildēsim ar lūgšanu, kura varētu skanēt apmēram šādi:

„Kungs Jēzu, es šodien izlasīju, ka es tikai caur tevi varu nonākt debesīs. Es vēlos reiz būt kopā ar tevi debesīs. Tāpēc izglāb mani no elles, kurā es savu

grēku dēļ patiesībā nonāktu. Tāpēc, ka tu mani tik ļoti mīli, tu arī par mani esi miris pie krusta un tur samaksājis manu grēku vainu. Tu redzi visus manus grēkus – no pašas bērnības. Tu pazīsti katru grēku, ko es jau sen vairs neapzinos un arī visu, ko es jau sen esmu aizmirsis. Tu pazīsti katru manas sirds trīsu. Tavā priekšā es esmu kā atvērta grāmata. Tāds, kāds es esmu, es nevaru nonākt debesīs. Es lūdzu, piedod man manus grēkus, kurus es no sirds nožēloju. Nāc manā dzīvē un atjauno to. Palīdzi man nolikt visu, kas tavā priekšā nav pareizs un dāvā man jaunus ieradumus, kas ir tevis svētīti. Atver man pieeju tavam Vārdam, Bībelei. Palīdzi man, lai saprastu, ko tu man gribi pateikt un dāva man paklausīgu sirdi, lai es daru to, kas tev patīk. Esi no šī brīža mans Kungs. Es vēlos tev sekot, parādi man ceļu, kas man ir jāiet visās manās dzīves jomās. Es tev pateicos, ka esi mani sadzirdējis - ka es tagad drīkstu būt tavs bērns, kurš kādreiz būs pie tevis debesīs. Āmen.“

Direktors un profesors
Dr. inž. Verners Gits

Orīģinālizdevuma virsraksts: Wie komme ich in den Himmel?
Autora mājas lapa: www.wernergitt.de
No vācu valodas tulkojusi M. A. philol., M. A. ped. Vita Valdmane
Titullapas ilustrācija: Elise Christian

Missionswerk DIE BRUDERHAND e.V.

Am Hofe 2; 29342 Wienhausen, Germany

Tel.: +49 (0) 51 49/ 98 91-0 Fax:-19; Homepage: bruderhand.de

E-Mail: bruderhand@bruderhand.de

© 2008: Missionswerk DIE BRUDERHAND e.V.

Lettisch (2), Nr. 817